

Toruń, dnia 15 października 2013 r.

MINISTER FINANSÓW
Organ upoważniony do wydawania interpretacji
DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ
W BYDGOSZCZY

ITPP1/443-691/13/MN

URZĄD MIASTA I GMINY
w Solcu Kujawskim

17. 10. 2013

15210

Gmina Solec Kujawski
ul. 23 Stycznia 7
86-050 Solec Kujawski
NIP: 5542892492

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 ze zm.), Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy działając w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 12 lipca 2013 r. (data wpływu 18 lipca 2013 r.) o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania czynności polegającej na odpłatnym udostępnianiu przystanków komunikacyjnych przewoźnikom oraz operatorom – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 lipca 2013 r. został złożony wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od towarów i usług w zakresie opodatkowania czynności polegającej na odpłatnym udostępnianiu przystanków komunikacyjnych przewoźnikom oraz operatorom.

W przedmiotowym wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny i zdarzenie przyszłe.

W związku z wejściem w życie 1 marca 2011 roku ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U. Nr 5, poz. 13), w myśl art. 16 ust. 1, na jednostki samorządu terytorialnego został nałożony obowiązek naliczania przewoźnikom opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych. Natomiast zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 tej ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega w szczególności na określaniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów.

Określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania następuje w drodze uchwały (ust. 2 ww. artykułu). Wykaz przystanków komunikacyjnych, warunki i zasady korzystania z tych przystanków oraz wysokość opłat zostały ustalone przez Gminę w Uchwale nr XXII/169/12 Rady Miejskiej w Solcu Kujawskim z dnia 29 czerwca

Administracja
Podatkowa

Adres do korespondencji:
Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Toruniu
ul. Św. Jakuba 20 | tel.: +48 56 66 99 010 | NIP: 9670056823
55-100-77-00 | fax: +48 56 66 99 000 | REGON: 001021145

www.kip.gov.pl
e-mail: bkin@kip.mafnet.gov.pl

2012 r. Zgodnie z podjętą uchwałą, opłata za 1 zatrzymanie środka transportu na przystanku komunikacyjnym została określona w wysokości 5 groszy. Każdy podmiot podejmujący się wykonania usług przewozowych i korzystania z przystanków, na którym ustanowiona została opłata, zobligowany jest do jej ponoszenia w okresach miesięcznych. Opłata miesięczna stanowi natomiast iloczyn ilości zatrzymań wynikających z przedłożonego rozkładu jazdy oraz stawki 5 groszy za jedno zatrzymanie. Za zrealizowane usługi tj. za korzystanie z przystanków komunikacyjnych wszystkim przewoźnikom Gmina wystawia faktury VAT. Opłaty za korzystanie z przystanków stanowią dochód gminy z przeznaczeniem na utrzymanie, budowę, przebudowę i remont przystanków komunikacyjnych, dworców oraz wiat przystankowych lub innych budynków służących pasażerom.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy pobieranie opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych jest usługą podlegającą podatkowi VAT ?

Zdaniem Gminy, pobieranie opłat za korzystanie z przystanków komunikacyjnych jest usługą podlegającą podatkowi VAT.

Z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 ze zm.) wynika, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają: odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Stosownie do art. 7 ust. 1 ustawy, przez dostawę towarów rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...). Natomiast w myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy, przez świadczenie usług rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, w tym również:

- 1) przeniesienie praw do wartości niematerialnych i prawnych, bez względu na formę, w jakiej dokonano czynności prawnej;
- 2) zobowiązanie do powstrzymania się od dokonania czynności lub do tolerowania czynności lub sytuacji;
- 3) świadczenie usług zgodnie z nakazem organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w jego imieniu lub nakazem wynikającym z mocy prawa.

Każde świadczenie niebędące dostawą towarów polegające na działaniu, zaniechaniu lub tolerowaniu czyjegoś zachowania stanowi co do zasady usługę w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Niemniej jednak muszą być przy tym spełnione następujące warunki:

- 1) w następstwie zobowiązania, w wykonaniu którego usługa jest świadczona, druga strona (wierzyciel/nabywca) jest bezpośrednim beneficjentem świadczenia;
  - 2) świadczonej usłudze odpowiada świadczenie wzajemne ze strony nabywcy (wynagrodzenie).
- Gmina podkreśla, iż dane świadczenie podlega jako usługa opodatkowaniu wówczas, gdy ww. warunki będą spełnione łącznie, bowiem aby czynność (dostawa towarów, czy usługa) podlegała opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług musi istnieć związek o charakterze przyczynowym, pomiędzy świadczoną usługą, a otrzymanym świadczeniem wzajemnym, w ten sposób, że zapłacone kwoty stanowią wynagrodzenie za wykonaną usługę świadczoną w ramach stosunku prawnego lub dochodzi do wymiany świadczeń wzajemnych. Otrzymana zapłata powinna być konsekwencją wykonania świadczenia. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia z tytułu korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem (zarządcą) jest gmina, stanowi iloczyn ilości zatrzymań wynikających z przedłożonego rozkładu jazdy oraz stawki 5 groszy za jedno zatrzymanie.

W przedmiotowej sprawie mamy więc do czynienia z odpłatnym świadczeniem usług przez Gminę, podlegającym opodatkowaniu na ogólnych zasadach określonych w ww. przepisach ustawy o podatku od towarów i usług, które nie zostało powiązane z żadną czynnością administracyjnoprawną organu o charakterze publicznoprawnym. Stawka 5 groszy jest ceną, którą kupujący jest obowiązany zapłacić za jedno zatrzymanie, tj. za korzystanie z przystanków. Ponieważ strony nie określiły wprost, czy ustalona cena jest kwotą brutto czy netto, przyjmuje

się, że jest to cena brutto, a zatem cena obejmuje podatek od towarów i usług. W stawce 5 groszy za jedno zatrzymanie uwzględnia się więc podatek od towarów i usług w wysokości 23 %, który można ustalić tzw. rachunkiem „w stu”.

W świetle powołanych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, czynności dokonywane przez Gminę, polegające na umożliwieniu przewoźnikom korzystanie z przystanków komunikacyjnych, za które pobierane są opłaty, o których mowa w art. 16 ust. 4 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, spełniają przesłanki uznania ich za odpłatne świadczenie usług. Powyższe uzasadnia fakt, iż do ponoszenia opłat (w wysokości ustalonej przez organ stanowiący gminy) zobowiązani są przewoźnicy na podstawie powstającego pomiędzy nimi a Gminą stosunku cywilnoprawnego, nie zaś czynności administracyjnoprawnej organu gminy o charakterze publicznym.

Reasumując, w opinii Gminy, opłata za korzystanie z przystanków podlega podatkowi VAT.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego uznaje się prawidłowe.

Mając powyższe na względzie, stosownie do art. 14c §1 Ordynacji podatkowej, odstąpiono od uzasadnienia prawnego dokonanej oceny stanowiska Wnioskodawcy.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia, a w odniesieniu do zdarzenia przyszłego – stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy, ul. Jana Kazimierza 5, 85-035 Bydgoszcz, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Bydgoszczy Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Toruniu, ul. Św. Jakuba 20, 87-100 Toruń.

Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Otrzymują:

1. adresat,
2. Naczelnik Pierwszego Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy,
3. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Bydgoszczy,
4. aa.

Z up. DYREKTORA

mgr Ewa Studzińska-Kleszcz
Wicedyrektor